

területen, az 51. sz. főúttól Ny-ra helyezkedik el. A vizsgált terület és környezete geomorfológiai szempontból kevésbé változatos, a felszín átlagos magassága 90 mBf. Közvetlen környékén egykori vízfolyás (ma Vajas-fok) húzódik, amelynek Ny-i partján kisebb-nagyobb hátak, göröndök helyezkednek el.

Egy új, eddig ismeretlen lelőhelyet találtam a községtől DNy-ra, az 51. sz. főút Vajas-foki hídjától kb. 400 m-re Ny-ra, a Vajas-fok kanyarulatának Ny-i partján, kb. 80×150 m-es területen kis mennyiségű őskori kerámia-töredéket gyűjtöttem.

A terület többi részén lelőhelyre utaló leletet, vagy jelenséget nem észleltem.

V. SZÉKELY GYÖRGY

136. Ebes, Sajtgyár

(KÖH)

(Hajdú-Bihar megye) U, V, Sza, A

A község K-i határában lévő ipari parkban létesítendő gyár területe 1998 óta ismert intenzív, elsősorban középső neolitikumra keltezhető lelőhely.

A 2010. szeptember 21-én megkezdett humuszolás eredményeként a beépítendő terület alatt teljes egészében bolygatatlan lelőhelyet találtunk. A terület É-i szélén minimum 1 m humuszvastagság volt, de az egykori folyómeder felé lejtő D-i részen a későbbi feltöltésekkel együtt ez elérte a 2,5 m-t is. Szeptember 23. és november 5. között végeztük el a megelőző feltárást.

A 3334 m² feltárandó terület alapvetően két egymással összekapcsolódó, de nem teljesen összefüggő részből állt: a Sajtgyár épülete és a hozzá É felől kapcsolódó szennyvíztisztító és útcsatlakozás területe. Az intenzívnek meghatározható lelőhelyen 152 objektumot bontottunk ki, melyekhez 285 stratigráfiai egységet rendeltünk.

A lelőhely legkorábbi időszakát a *középső neolitikum végi* település jelentette. Az AVK késői időszakára (Esztár-csoport) keltezhető település intenzitása a főút felé haladva nőtt; elsősorban nagyméretű, amorf, elsődlegesen agyaggyerésre, másodlagosan hulladéktárolásra használt gödreit tártuk fel. Több nagyobb agyaggyerő gödör esetében megfigyeltük, hogy az objektum sekélyebb szélein kemencé(ke)t, vagy tűzhelye(ke)t alakítottak ki. A településen 4 temetkezés került elő, melyek közül 3 a nagyméretű hulladékgödrök betöltésének felső részében került napvilágra. Említésre érdemes egy nagyobb kerek gödör közepén feltárt vastag falú tárolóedényekből (köztük számos festett töredékekkel) és nagy mennyiségű vörösre égett tapasztástöredékből álló depónia, mely egy épület omladéka lehetett. Ez az időszak szolgáltatta egyben a legnagyobb mennyiségű leletanyagot is.

Feltártuk a 2003–2004-es, valamint 2007-es Zsongvölgyi feltárások során megismert laza szerkezetű vaskori település néhány gödrét is. Közülük két kisebb, kerek tárológödör emelhető ki, melyek egy vaseszközt

(sarlót?), ill. egy perem fölé húzott fülű szürke, korongolt bikónikus bögrét tartalmaztak.

Bár előkerült több római császárkori objektum is, azonban a szarmata település központját délebbre kereshetjük.

A 8–9. századi településnek mindössze egyetlen félig földbe mélyített, téglalap alakú kemencés háza került elő, közvetlenül a vízparton egy szabadtéri kemence és két kút társaságában. Mindkét szelvényben megfigyeltünk egy többcsatornás, sekély, U-profilú árokrendszert, mely DK-i irányba (a Zsong medre felé) futott le és amely feltételezhetően vízelvezetésre szolgált. A szennyvíztelep alatt kinyitott területen is sikerült betapasztott állatcsontokból, kerámia- és patics-töredékekből álló szigetelőréteggel ellátott szabadtéri kemencét kibontanunk két nagyméretű, mély agyaggyerő gödör mellett.

Munkatárs: János Judit (Széchenyi Ferenc Tájmúzeum, Ebes).

DANI JÁNOS – SZILÁGYI KRISZTIÁN ANTAL

137. Ecsefalva, Kelemen-zug

(KÖH 4193)

(Békés megye) Ő

A HHE-Ecsefalva-1 és a HHE-Túrkeve-K-1 földgázkutakat összekötő földgázvezeték tervezett nyomvonalán 2010 júliusában végeztünk régészeti terepbejárásokat a korábbról ismert, őskori leletanyaggal jellemezhető lelőhely területén. Megállapítottuk, hogy a lelőhely É-i széle szorosan illeszkedik a magaspárt vonalához, itt fordul elő a legtöbb őskori edénytöredék; D-i irányban nagyon kevés kerámia található, de az mind őskori volt. A lelőhelyet D-i irányban egy sekély, régi érmeder és kb. 50 m-es leletmentes sáv választja el a Dévaványa, Réhely-dűlő, Dékány-tanya elnevezésű szarmata és Árpád-kori lelőhelytől.

LISKA ANDRÁS

138. Egerág határa

(Baranya megye) U, R, B

2010. júliusban elvégeztük a Horvát Tranzit gázvezeték-fektetés földmunkáival érintett lelőhelyek régészeti megfigyelését.

Gyilkos-tó (HT-156 lh., KÖH 74667): A humusréteg gépi eltávolítása során több régészeti objektumot azonosítottunk, ezért a további munkavégzést a nyomvonal 174+050 és 174+150 km-szelvényei között leállítottuk. A lelőhely a pécsudvardi úttól mintegy 2 km-re D-re húzódó fennsíkon található. A gázvezeték nyomvonalában 512 m²-nyi nyesett területből régészetileg pozitív 128 m² volt. Négy régészeti objektumot azonosítottunk, melyek hulladéktároló gödrök voltak. Az egyik gödörbe behajítva egy csontváz is találtunk. A leletanyag alapján a lelőhely a középső neolitikum időszakára keltezhető (DVK).